

Forfatter: Torfæus, Thormod

Titel: BREV TIL: Magnusson, Arne FRA: Torfæus, Thormod (1699-06-21)

Citation: Torfæus, Thormod: "BREV TIL: Magnusson, Arne FRA: Torfæus, Thormod (1699-06-21)", i *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 266. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000096.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TORFÆUS TIL ARNE MAGNUSSON. [Stangeland] 21. juni 1699. AM. 285, fol., s. 29—32. Ásg. Jónssons hånd.

Har forgæves væntet efter svar på sine breve af 5. og 8. april, hvormed var en hel hob, som skulde ind i Series; det sidst modtagne brev fra A M. var af 22/4 (kendes ikke). Berører trykningen af Series og sit forhold til boghandler Liebe og bogtrykker Lorentzen. Ser gerne, at A. M. fører tilsyn med korrekturen af Series, og indfører desangående et brudstykke af et latinsk brev til etatsråd Meier. Beder A. M. — til brug ved rettelserne i Orcades og for Series — at efterse engelske forfattere og giver anvisninger til redaktionen af Series, hvortil knyttes forespørgsler om personer og begivenheder i Nordens historie. Kunde ønske til Series at føje en 4de bog om Saxos kilder.

Citeret i fortalen til Torfæana p. XII.

Thil Arnas Magnussen aff 21. junii.

Echi tiair lengr at hinkra effter hans svári upa min aff 5. april og 8. ejusdem, sem var sendt til Helsingör, hvar med var heilhop, sem atti inn i Seriem; það var adresserat til Gunnil i því Norscha Lione ¹. Hans seinasta var af 22. april. Jeg fornem þar af hans umsyslu med Libe og þacha, enn copiu af contractinni vænti eg, samt annat sem eg hefi hia honum, med skipum, so og hvad gera skal vid exemplaria hia Johan Lauerentzsyne; jeg hefi fengid tvo bref fra honum og klagar hann, at hann ei kom til at þrychia Seriem, hvar paa jeg svarade, at hefði hann accorderat vid mig sem Libe, þa hefði jeg blifit vid hann, enn hann se of dyr; þo se gudzgafa effters. 267at lata þryckia; kunnum vid ellers at koma til retta þar um, er vel. Jeg bad Monfr. og fech hans loford at lata mig vita, hvad morg exemplaria hann hefur, sem mer heyra til, hia honum; eg villdi fyrst hafa reikning-schap af honum þar firir, sem hann fær Monfr. Lika hefur Monfr. lofad mer copie af Hans Vilhialmssens utverchada testamentz confirmation af cancelienu, þetta er vist omak, enn vid hofum þo meira saman, og kann það hlaupa under med. Echert er mer kærara, enn at Monfr. præsterar correctoris function ved inspection i Serie. Þar um skrifa jeg Meier i þessu brefi med þessum formulis: Fine hujus mensis, semestris qvoqve hujus anni clauditur, an et simul clementissimus serenissimi Regis in biennium indultus, an fine anni, tuæ interpretationi relinqvo. Anno 97 Orcades excusæ sunt, nec eo anno ultra obligabor. Qvicquid decideris, Series Regum Daniæ in officina typographica jam imprimetur, parsqve, ut spero, prima ante novi anni initium absolvetur, idqve sub inspectione Domini Arnæ Magnæi, prosperiore, ut auguror, fato, qvam Orcades nuperrime, qvæ correctoris incuria et calcographi importunitate corruptissime excusæ, pudendum mihi ruborem immerito suffundunt. Solum in damno remedium, qvod paucos adhuc emptores invenerint. Nisi molestum sit, etiam salarii hujus anni partem, te intercessore, expeclo, nolim enim in annum nedum ultra differri, gnarus minutiora corpora minus umbrosa; nomen hoc inter cætera bona fide agnoscam. Apographa priscorum monumentorum tria nobilissimo filio tuo reddet amicus meus Arnas, si tua gratia tandem sublevatus etiam hoc nomine me obnoxium reputo ¹. Hans bref og bækur sendast til Monfr.; hann villdi strax lata inbinda það eina og fa honum med odrum tveimr, því echert annat bref hefur hann fra mer; um at franqvera brefinn kann eg nu echi svara, því stiftteskrifarinn er eigi heima. Orcadum errata hefði jeg lenge væntad væri þrykt; ef so er, fæ eg vel exemplar þar af. Enn það nu sendist um æram Har. grafellz, ef Monfr. það approberar, vil setiast i supplementin; eigi þichist eg betr skilia, enn hann væri drepinn 962 eda þar um og se oil Hakonar Adalsteinsfostra tid prolongerud ².s. 268Jeg bid Monfr. firir alia gudi og gydiur, hann villie flittugt efftersia eingelscha scriptores, hvert nockut finst um Haraldz og Hakonar k[onun]ga nofn i Nor[egi] a þeim tinum; hann hefur sagt mer til forna, at Wilhelmus Malmasburiensis skrifi, at Har. rex Norvegicæ hafi sendt navem til Adalsteinum, enn arid veil eg echi; það er argument, ad Har. hafi lifad i hans tid effter annum 924. Jeg hefi truad Monsr. Lauarentzsyne at bestilla mer Nennium og Fordonum og þa þar eru innbundnir med, og því hefi jeg eigi bestilt þa hia odrum, enn hans forretningum er eigi at trua, Monfr. veit jeg þar[f] þeirra svenschu sagnanna vid; eingelschir eru upp a bibliothecinu, og þar getr Monfr. set efftir þessu i registri, so er og historia ecclesiastica Thanæ Demsteri [o: Thomæ Dempsteri] utgenginn, og þar hefur hann i hans menologio lofad ad innfæra alla Orcadum episcopos, vildi Monfr. lata það utskrifa og senda mer, þetta kann at setiast i annat skriff, þo errata Orcadum seu utgenginn. Seriem recommendera jeg Monfr., sem hun nu er, og sendi þessi ör k med, sem innfærast mætti i sitt platz. Antilogias villdi Monfr. observera og emendera. Anatomen Johannis Magni, sem er bak vid librum tertium Historiæ Norvegicæ, færir hann vel inn bak i Serie, því ec fæ echert svar fra honum um librum 4tum, sem eg consuleradi hann um, dedicationen veit eg hann hefur bestilt fri, enn Seriem alla vildi eg hann leti ei utganga fyrr enn snemma a ödru ari i februario, svo at sa partur bokarinnar kynne þa a því ari at vera þryktur til at vinna Historiam Norvegicam, sem það aar, ef gud sparer, verdr vel under censur, því ovist er, hvort nochor partur af henni sendist nidur i haust. Bolezlai hafa verid reges Rohemiæ, Poloniæ, og dux Vandalise: Vitichindus monachus Corbeiensis, Ditmarus episcopus Mersburg. og Krantius i hans Vandalia; ef nochor þeirra er Burisleifr Vindakongr, fader kvenna Sveins Danakongs, Olafs Tryggvasonar og Sigvalda jarls, villdi hann fræda mig; echi kemur það saman, at hann hafi verit heidinn og gamall, þegar hann atti at eiga þyri, kong Haraldz dottur, því Vindland hafði þa lengi verit kristit. Hann hefur fleiri þyscha scribenta og villdi komunicera, hann seer og arker, sem eg sendi honum. Honum mun þychia þussaliga spurt: Hvad lengi gech Asa Gudbrandzdottir med Sanct Olaf? Thoinasskinna (Membrana, sem saga af Thomas archibiskup er i, kallast svo) segir, at Sigridur storrada let drepa Harald grænscha, enn þann velr annan atti Hakon jarl orrosto vids. 269Jomsvikinga a Hiorunga vogi; þa verdur þetta at hafa verit ari firir Jomsvikinga bardaga anno 993, latum það verþa 94, Olafur atti at fædast um haustit 95 (þvi hvadann þeir hafa kotrat því i Kristindoms balk þann

þrychta, at Olaf Tryggvason hafi komit a goe til Noregs, veit ec eigi), enn þa verdr hun lengi hafa gengit med hann, jeg helld Harald hafa verid drepinn 95 um sumarit ¹. Eigils sogu vilie hann senda mer oinnbundna; Hectorem Boetium sendi jeg og þacha firir lanid, hann ma lengra hafa continuerat sina historiu, enn þess.i editio helldur, þvi uti Friderici 2di instrux, sem hann gaf sinum gesantum 1535 [c : 1585], vill hann eigi admitteris þad Hector Boetius skrifar um Christiani I. donationem Orcadum, de qvo hist. Orc. p. 220, 5. arlic. Hvat husasnotra og malajarn se, lætr hann mig vita; vita vilda eg, hvort echi kynne innkotrast su fiorda bok i Serie og visast fundamenta, hvadan Saxo hefur compilerat sitt verk, sosem Asmund berserkia bana, Indrida ilbreid, men Friggjar, Hiaranda og Hogna etc. Enn hvort heldur verdur, þa skal eg med guds hialp lata þær þrychiast a part i peculiari libro, sem jeg inscribera Historiam Mythicam, so hefur Diodorus Siculus giort og en þa fært þat inn i sitt opus, sem jeg echi vii giora.

Jeg etc.